

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egész évre . . . . . 8 K Fél évre . . . . . 4 „ Negyed évre . . . . . 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felolós szerkesztő, lapfajlagos és kiadó:</p> <p style="text-align: center;">BALKÁNYI ERNŐ.</p> <p style="text-align: center;">MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Hirdetések egyezség szerint.</p> <p style="text-align: center;">A nyíltter soronként 1 korona.</p> <p style="text-align: center;">Kéziratokat nem adunk vissza.</p>
--	---	--

Magyar iskola.

E lap mult számában ugyanily cím alatt egy cikk jelent meg. Írója most, az iskolai év végével megragadja az alkalmat, hogy felhívja figyelmünket a mostani rossz állapotokra, egyuttal nézeteit is kifejtí, melyekhez alkalmazkodva kellene néptanítóinknak tanítani. Egész cikkén átvonul az az eszme, hogy csak az a tanítás ér valamit és sulyt csak az oly tárgyakra kell fektetni, a melyeknek az életben is hasznát vesszük, mert szerinte az iskolavégzett ember csak minden félét tanult az iskolában, a mire szüksége nem volt, viszont azonban sok olyant nem tanult, ami praktikus tudnivaló az életben felhasználható volna. És ennek szerinte az az oka, mert „különösen falun gyenge a tanerő, és a tananyag sincsen praktikusan beosztva”. „Vagyis tisztára a praktikus ismeretekre kell fektetni a fősulyt, nem baj az, ha emiatt a történelem, földrajz stb. háttérbe szorulnak”. Nos, ha ily elvekhez alkalmazkodva reformálnák népiskoláinkat, akkor csöbörből-vödörbe, azaz, hogy kutba esnének!

És az eszme nem is új! Felvetették Locke és filantróp társai a nagy pedagógus Pestalozzi ellenében, az oktatás gyakorlati

hasznosságát állítván előtérbe. Ugyanezt tesszük a t. cikkirő is. Mintha a népiskolának csak a nép anyagi előnyeit kellene tekintetbe venni, s mintha csak azt, ami közvetlenül használható, kellene átadni az ifjuság részére. Ha pedig ezt tartanánk szem előtt, akkor különösen a gazdasági dolgokba kellene a tanulót bevezetni, mindig az ő „jövendőbeli hivatása” lévén szem előtt tartandó. Ha már most (ne adj Isten) ez az irány — mely a t. cikkirő szerint „legpraktikusabb” — uralomra jutna, biz annak szomoró következményei volnának. A népiscola kivétköznek méltóságából, magasztos hivatását elvesztené, kiölné növénydekeiből a nemesebb hajlamokat, közönséges önzést ültetve azok helyébe. Ez pedig nem egyezik meg ama magas feladattal, a mit iskoláinknak teljesíteniük kell; s nem teheti meg a nemzeti népiscola, hogy emberi célok kedvéért lemondjon a saját különös feladatairól, melyek főleg abban állanak, hogy a hazaszeretnek, nemzeti érzésnek gondos fejlesztését legfőbb teendői közé sorozza.

Ezt pedig csakis a történelem és földrajz gyökeres tanításával érhető el, mely két tárgyról azt állítja a t. cikkirő, hogy azokra a közöncpnek semmi szüksége sincs.

Sőt ellenkezőleg! A gyermek csak úgy szereti hazáját, ha a földrajz segítségével megismeri annak természeti szépségeit, s azon előnyöket, melyekkel az anyaföld megélhetésünket biztosítja . . . De a földnek miltja is van, a mely miltat a t. cikkirő szerinte a közöncpnek nem kell ismerni. Pedig nemzetünk miltjának megismerése a legalkalmasabb eszköz arra, hogy hazánk minden fia a dicső milt hatásá alatt közös honszerelmere buzduljon s büszke legyen arra, hogy magyarnak vallhatja magát. Ha nem ismeri jöl történelmünket, nem tudja meg, hogy alkotmányunk, szabad intézményeink őseinknek mennyi véérébe kerültek, s nem fejlődik ki benne a szabad nemzet intézményekhez való erős ragaszkodás!

Nem szabad tehát e két tárgy tanításának egy jöttányit sem háttérbe szorítani a többi tárgyak miatt, sőt szükség van e tárgyak alapos tanítására fajunk és ebből kifolyólag nemzeti önértéünk fenntartása végett.

Mindenesetre igaz az, hogy a népiskolában nem szabad pusztá elméleteket tanítani, hanem gyakorlati dolgokkal kell azt egyíteni. Óriási hiba volna azonban, ha a gyermek tanulási buzgalmit a gyakorlati is-

Szerettek . . .

Írta: ZEUS.

Szerettek . . . hön szerettél: —
Egybe olvadt szívünk, lelkünk.
Te néked is, énnekem is
Ez volt első szép szerelmünk . . .
Első, mely levezárzála,
A mennyi öszsz-boldogságát.
S áttűltetve szívünkbe,
Megalkotá új világát.

S im romba dült minden . . . minden . . .
Bús omladék szép szerelmünk,
Melyet fájó könyveinkkel
Hányzör meg-megöngöztettünk.
Ide jövünk, titkon csendben
Imádkozni, . . . vigaszt lelni, —
Ide, hol a romok közti is
Csak megnyugvás s béke lenni.

Omladék csak boldogságunk;
Sir, mely mindig öszszébb horpad,
Az időnek s fájdalomnak
Növekedő sulya alatt . . .
Omladék csak . . . azzá tételé
(Oh! hisz tudod . . . egy büszke kéz:)
Mely kegyetlen széjjel tépte,
Boldogságunk, mint vihar, vész, . . .

Évek multak már azóta,
Azt hívtem a seb begyógyul; —
Elbolyongtam messze . . . messze . . .
Hirt nem hallattam magamról.
Mint tánt a perc, s a rom felett
Új boldogság emelkedett . . .
Öszszomlott ez is; ah! hisz
Nincs boldogság a sir felett . . .

Ide vágyom, csupán ide . . .
E rom közé, én Mindenem . . .
Itt szeretnék én meghalni,
Itten, fájó szép kebleden.
Oh! bocsáss meg, Oh! emeld fel
Árok alatt sinygő lelkem,
Hiszen annyi bánat után
Talan ezt már megérdemlem?

Oh! emeld fel; esdve kérlek:
Hozz feltámadást a sirra,
Derítsd fényt oda, hova
Csupán bánat s bű volt írva . . .
Oh! szeressél, én Mindenem
Csak egy percre, míg lezáród
Végst mosolygó szememet,
Hálgányuló szempillámat.

Anya haragja.

STANLEY J. WEHMANTÓL.

Két évre a hochstedi ütököt után, midőn a levegő visszahangozt Marlborough, Villyer és Bouffier dicsőségétől, német hadsereg állt Haimond kapui előtt; de a várost ez nem látszott nagy izgatótságha hozni. Nem mintha ellenségőt tartánának, hanem inkább inséges időkre számítának, úgy cselekedtek a városbeli férfiak; bort, élelmickek elrejtve pincjűk följé alá, hát lát adtak istennek, hogy nem tartoznak a katonasághoz, hogy más idők járnak most, mint a harmincéves háboruban és hideg vérel terefelre, hátra tett kézzel ácsorogtak az utcákban, noha dörödlő ágyuk golyói sivitották körül a várost.

Hogy privát életben feleségeikkel szemben tanusították-e anyi bátorságot, azt nem lehet tudni, de anyi bizonyos, hogy a polgármesternek az asszonyneppel volt legtöbb bajá. Hétköznap el volt a foglalva süttessel, főzessel, gyermekmosdattással, de bevez vasárnap, akkor ütött a polgármester órája. Az asszonyok sűrű kiabálással kívánták, hogy vessen véget az ostromlapoltnak, a kikötőt föltékel mellett való megadásal.

Egy ilyen zajos vasárnap jelenet után, az asszonyok eltávozása után, fatárd kimerültséggel vetette magát egy székre a polgármester, örülve, hogy feje fölött végre elvonult a veszély, midőn

meretekből röháruló előnyöktől tennék függővé! A t. ú. árkör szerint „praktikus” fogászat tehát nem állhat meg, mert ennek követése lehetetlenné tenné hasonló fontos-ságu tárgyak gyökeres tisztítását.

L.—r. J.—i.

Hirdetmény.

Alsólendva nagyközség előjárósága részéről közhírré tétetik, hogy a megüresedett községi pénztárnoki állás a járási t. f. főszolgabíró ur előkeltete alatt tartandó tisztújításon folyó hó 20-án d. u. 5 órakor választás útján betölteni fog.

Felhívatik a választó községneg, hogy a választáson minél számosabban megjelenjen szíveskedjenek.

Alsólendva, 1905. jun. 17.

Baranyay Kálmán Toma János
k. jegyző. városbíró.

HIREK.

— **A helybeli dalárda.** Valóban elismerésre méltó buzgalommal, szakértelemmel és odaadással vezeték Tóth Pál a helybeli r. kath. isk. tanítója az ideiglenesen megalakult dalárdát, amely máris igen szép előadást tett az egyes darabok bemutatásában. A dalárda az Iparos Olvasókör felkérése folytán, annak a Csipkésben június hó 2-án tartandó nyári mulatsága alkalmával kezd meg első nyilvános szereplését. Ezen a bizonyára ritka élvezetet nyújtó napot városzerke a legnagyobb érdeklődéssel várják.

— **Halálözve.** Venit más velociter . . . a kéréltethetlen halál társadalmunknak ismét egy kedvelt tagját ragadta ki közönlünk. Tavol család-jától, számos barátjától, idegenben, a hóvály súlyos bajának győgyültsége végett moni, Lipik fürdőben halt meg pünkösd hétfőjén Simon Zsigmond 60

éves korában. Aki ismerte, szerette; szeretett megynéni egyéniséget, szokimondó egyenes modorát, józai mondasát. Hosszu évének gazdálkodó volt, nyugalomba vonulván városunkban több bizalmi állást töltött be; penztárnoki volt az alsólendva-vidéki lakóközöntrárnak, a városn. munkódtató mint helyettes anyakönyvezető. Hivataltalan a megtesülttel beszélgetéssé, szigori peditáran jellemelték. Temetésé Lipikben volt, kegyeletlenket a megboldogult iránt csak a távolból róhatjuk le. Testét az idegen föld, emléket a baráti szív fogja megőrizni.

— **Előnkiválasztás.** Alsólendva-hossz-falusi ipartestület l. hó 11-én választotta elnökét, mely tisztiségre egyhangu választással a helybeli „Hungaria”-századi ernyőgár főnökét Wortman Bélát választotta meg.

— **Mikor veszik észre a sajtót.** A vidéken csak akkor veszik észre a sajtót, ha valami személyes természetű baja van valakinek, vagy hó nagy reklámot kell csinálni valami ügynek. Az ur újjeli botránycsinálók elhatározást kennek. A pottyalapóvalók legjobbt kívánának; pedig hát nem oda Buda, mert a lapot nem lehet dobniak felhasználáni, részrehajlatlan igazságot szolgál az, nem pedig egy sereg pottyalvasó érdekét előbbre vinni.

— **Nyári mulatság.** Az „Alsólendvai Iparos Kör” 1905. évi július hó 2-án kellemetlen idő esetén július hó 9-én a „Csipkés” vendéglő kerthelyiségében az alakuló „Alsólendvai dalárda” közreműködésével, világópostával egybekötött zárkörű nyári táncmulatságot rendez.

— **Az „Alsólendvai Dalkör” alakuló gyűlése.** F. hó 13-án este 9 órakor tartotta az „Alsólendvai Dalkör” alakuló gyűlést, melynek naprendje a vezetőség megválasztása és a dalkör alapszabályának megalkotása volt. A vezetőség a következőképpen lett megválasztva: Elnök: Murkovits János. Alélnök: Csúskits Adolf. Karmester: Tóth Pál. Jegyző: Ilés Gyula. Pénztárnok: Guttman Aladár. Választmányi tagok: Vrancsics Sándor, Halász János, Németh Sándor, Tóth Gyula, Mazol Gyula. — A választások megjétsé után az alapszabály tervezete lett felolvasva, mely, többek hozzájárulása után elfogadott és a miniszteriumnak jóváhagyás végett felterjesztett.

— **Villámcsapás.** Június hó 10-én d. u. 3 órakor Kerkasszentmiklós község felett igen erős vihar vult át, mely alkalommal a rétről hazatérő 12 éves ívutáll agyoncsütt. Rögön meghalt.

— **Tüdővész pusztítása Zalában.** Zalavármegyében a statisztikai hivatal kimutatása szerint l. év március havában az emberiség nagy ellensége, a tüdővész által elhalt 203 egyén. Aránytva a többi megyékbeni halálozásokhoz meggyekénkedt jutott a vezető szer, deacra, hogy van még a Dunántulmon megye meg felkészenél fogva egészségteleb Zalánát.

— **Zászlóavató.** A strídó plébániához tartozó Felső-muraköz községének lakosai részvétélével, a keresztjáráz napok ünnepi díszét öltöték s május 29-én a ráczkánizai templomban nagy misét tartott Ikvó János plébános. Míse után az állami iskola öbvendéket Tihanyi Lajos igaz. tanító vezetésével, az iskola tulajdonát tevő és virágokkal feldíszített két új nemzeti színi zászló és a gyászolóköz kibontva, azokat a plébános hó májval megtesztelne, megáldotta, hogy azok a stájer határszélén, a muzsák csarnokának ormároló lengve, búcsúkn hirdessék a fejlődő magyar kultúra dicsőségét.

— **Tüztöltő gyakorlat.** F. hó 18-án vasárnap d. u. 4 órakor a alsólendvai önk. tüztöltő testület a Vágóhid mögött elterülő réten gyakorlatot tart, melyen résztvevönek az összes tagok.

— **Sírok rabló.** Vannak, kik a sírok kegyelet virágait sem kímélik. Leszakítják meg bimbóba levő virágokat, sőt gyökerestül is kihúzzák azokat. Nem tudunk méltó kifejezést találni ezen öncsmány tetteire, melynek elkövetője megérdemelné, hogy a helyszínen kapjon méltó büntetést. Azonban ezek ügyében csinálják dolgukat kileles a temetőtört és mikor az mástéve van elfoglalva, akkor hajfájk végre kvalifikálhatatlan eljárásukat.

— **Muraköz egyházi visszacsatolása** érdekében Zalavármegye felirattal intézett a képviseletéhez, melynek kerényvini bizottsága e hó 7-én tárgyalta az ügyet. Teleki Pál gróf előadó ismertetése után az ígvet pártolólag terjesztették a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez.

— **Csáktörnyei Monografiáját** írja meg és hirdet rá előfizetést Zrínyi Károly ottani tantóképző intézet tanár. Ár 7 kor. Ajánljuk a község figyelmébe és pártfogásába.

— **Harapós kutyák.** Van rendelet arról, hogy a harapós természetű kutyák szájosárolás láttandók el. Azonban ezen rendeletet a község eddig nem igen respektálta, minek következtében jó volna ha a hatóság szigoru intézkedést léptetne életbe az ezen rendeletet áthágókkal szemben. Megjegyezzük, hogy nemcsak a harapós kutyák láttandók el szájosárolás, hanem a nagyobb fajta kutyák is.

a sarokban egy őregasszonyt pillantott meg. — Mert maradt itt, — törtémett éne a polgármester, — menjen haza és imádkozzék és ne törődjék férfiak dolgával.

— De ha a férfiak gyávan elbujnak, — szolt ó — asszonyoknak kell előállaniok. Hol van a fia? — Jezsebl! — karomkodott a férfi, — hogy meri nyelvével fiam nem érinteni, ha én akarék tudja szemtelen . . .

— En szemtelen! Hiszen az ön fia buvik el, nem merve senki szemé elé jönni. Felséglő veszi-e a leányomat? — kiáltá remegve az őregy.

— Mig én élek, nem, — szolt amaz.

— Akkor óvakodjék, nem ismer engem, szégyent hozott reánk, de meg nem érkezett el a vég.

— Meglehet, hogy nem ismerem, volt a durva válasz, de maguk csapdát állítottak és önönmagukat fogták meg benne.

— És ezzel utasít el?

— Nincs más mondanivalóm, volt a gögös felelet.

Nem volt az es első tárgyalásuk egymással. Könyörgött, leterdelt az asszony, de inkább, itt nem volt helye a könyörgésnek.

Az asszony elhívta ismételen áttele emlekeztében Huymondban tiltott idejét, attól a perctől, midőn férjével ide jött. Férje festő volt, de a művészi idegennek érezte magát az idegen országban. Halála után felesége és leánya elhagyatva éltek es egyedül a háboru kezdetéig. Huymond védelmére készült es egy este egy fiatal ember jelent meg az övegégnél, kijelentve, hogy a házat megveszálja, — a fiatal katonának kell örül allana, — mondta a fiatal ember röviden.

Az övegéy főlshajított, de a fiatal leány aj-

kát bigyesztve mérgesen pillantott a férfira, a ki katonán nem kildött, hanem maga jött el mindennap a házat megtekinteni.

A fiatal ember megjelenésével más élet vult be a házba. Ó a polgármester fia volt, — a legzadagabb fiatal ember a városban. Az övegéy tért engedett reményének, gyermeke szep volt, tiszta, mint a lilom, a legény szemre való es vidámságával egészen megnyerte az övegéyét.

— Oh bosszu istene, — morgogá az asszony, utközben meg-megállva a beszélőt utcában, barátságos fény áramlott az ablakokból s mindenütt jökevédi, hazasiót emberekkel találkozt.

Oh, kedves otthon, a viláé ridégsége elő volt a munkól, hol megpihen és béka! tal test és lélek! De az ó otthona milyen siralmas; ennd! a gondolatnál megakozta a világot es minha sügva mondott szitkáknak visszahangját képezte, épp abban a percben egy ágyugolyó süvített el a város fölött.

— Ne féljen anyuk, — szoltá ót meg egy arra menő férfi, — es csak próbázt, nem kell tölte tartani.

— Oh, bár gyilkolna! — kiáltá a nő dühöngve.

Szerencsére az ember már tovább ment es nem hallotta megjegyzését. Végre haza ért, háza előtt a lépcsón ülve egy idegen férfit pillantott meg.

— Ön itt lakik? — szolt az idegen. — Bemehetek?

Békés időkben a férfi idegenszerű kiejtésé es töltepalig való fillegverkezésé gyantit kellett volna az övegéyben, de máj lelkiallapója olyan volt, hogy nem volt mit vesztene — es úgy érezte, hogy reménye is megszűnt.

— Ha tetszik, bejöhet, — felelt az asszony, — mint kíván?

— Egyedül vagyunk? — kérdé amaz gyaknodva körültekintve.

— Leanyom az emeleten van, kívülünk senki sincs a házban.

— Ön szegény?

Az asszony vállát vonva a háza szegényes berendezésére mutatott, mely a kérdézőnek válaszul szolgált.

— Mennyi házbért fizet itt? — kérdé az tovább.

— Egy évre husz koronát.

— Egy évszákara adok magának ezért a házáért kétszáz koronát, — szolt a férfi.

Éles szűk asszony lévén, azonnal megértette a szavak titkos jelentőségét, ismerte e háznak fontos fekvését, de az óhajtott hatalom most kezébe jutott. Vadul tört ki benne a bosszu szomja, es féktelen öröm árasztotta el a egész lényét, most megboszolja magát a köszívű emberen, a szivtelen nőkön, kik szegény gyermekeé újjal mutatának. Tízszerezen boszút akar rajtuk állni. Mikorra kell a ház? — kérdé előfizető lélekeltel.

— Holnap este, — monda a férfi.

— Önnek sincs más dolga, minthogy míshova kultézkodik ma este es nyitva hagyja a háza ajtját. A pénz felte má adom meg, a másik telét holnapután.

— Nem kell nekem a pénz.

— Mért? — kérdé amaz kétekelvedve.

— Nem pénzért teszem, — felelt az asszony olyan hangon, hogy onnan elcsinult.

— De aztán meg is fogja tenni? — szolt a férfi alázatosan.

(Vége köv.)

3491 1905. tkv. szám.

Hirdetmény.

Büdröcze község telekkönyve urbéri legelő felosztása következtében az 1869 évi 2579 számú szabályrendelethez képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX és 1889. XXXVIII és az 1891. XVI cikkkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. cikkben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkálatok hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben

1905. évi július hó 6-ik napján

fog kezdődni.

1. Ennélfogva felhivatnak az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a felosztott legelőnek bejegyzése után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a telekjegyzőknyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatosi előnyöztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határonap kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiraik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. cikk 15—18, és az 1889. XXXVIII. t. c. 5, 6, 7 és 9 §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerzeni iparkodjanak és az azokká igényeket a kiküldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átíráshoz telekkönyvi tulajdonos az átíráshoz létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaik azt ezen az napon nem érvényesíthetik és a helység és illeték elengedési kedvezményből is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog nyilvántartásilag bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlan tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törleszt kerélmeczek, illetve, hogy a törleszt engedély nyilvánítsa végetti a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenkezőben a helységmenesség kedvezményétől elesnek.

Alsólendván, 1905. évi május hó 30-án.

A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Bíró, kir. albiró.

INDRA TEA.

Ez a világ legjobb teája. Kifőztve reggelizésre és oszonnára. Legjobb övszer influenza és meg-hűlésék ellen.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és drogueriaiban. Nagyban elővásárlás

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRIEST.

Keil-lakk

legkifőztőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára
Keil-féle fehér „Clasur“ fenyéműz 45 kr.
Keil-féle arany-fenyéműz képkéreteknek 20 kr.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván.**

12—5

M A G Y A R**REGÉNYIRÓK**

A legértékesebb magyar regények egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

SZERKESZTI

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elő megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő műltájta a magyar elbeszélő irodalom jeleirait.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját — a magyar irodalom ötvennegy kiváló alkotását — öleli fel.

Az írók névsora :

Baksay Sándor	Fáy András	B. Kemény Zsigmond	Toldy István
Beniczky-né Bajza L.	Gaal József	Kuthy Lajos	Tolnai Lajos
Beothy László	Gárdonyi Géza	Mikszáth Kálmán	Vadnai Károly
Beothy Zsolt	Gyulai Pál	Nagy Ignác	Vas Gereben
Bródy Sándor	Herzeg Ferenc	Pálffy Albert	Verszeghy Ferencz
Csiky Gergely	Iványi Ödön	B. Podmaniczky Frigý.	Werner Gyula
Degré Alajos	Jókai Mór	Pálosy Ferencz	Wohl Stefanie
Dóczi Lajos	B. Jósika Miklós	Rákosi Jenő	
B. Eötvös József	Justh Zsigmond	Rákosi Viktor	

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön díszes műmelléklet formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, fanyentes papíros.

Diszkrét izlésű, díszes bekötési tábla.

Most jelent meg a második sorozat. Tartalma :

Báró Jósika Miklós: A csehok Magyarországbán.

Illusztrálta Kinnach László.

Tolnai Lajos: Báróné ténasszony.

Illusztrálta Kriesch Aladár.

Justh Zsigm.: A pénz legendája. — Gányó Julcsa.

Illusztrálta Tull Ödön.

Herzeg Ferencz: Pogányok.

Illusztrálta Pataky László.

A tavaly megjelent első sorozat tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család.

Illusztrálta Neogrady Antal.

B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két kötet.

Illusztrálta R. Hirsch Nelli.

Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora.

Illusztrálta Márk Lajos.

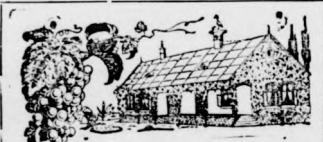
Vadnai Károly: A kis tündér.

Illusztrálta Nagy Sándor.

A „Magyar Regényirók“ minden művelni akaró család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet telve van **40 kötetes sorozatokban** jelenik meg. A második öt kötet most hazta el a sajtón. — A 60 kötet ár előlököt költesben **300 korona.** Törlesztelhet: **havi 4 koronás** részletekben is. Megrendelhető bármely könyvkereskedés utján. — **Részletes prospektus** tárlatára készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Nyomatott Balkányi Ernő gyorssajtóján Alsólendván.

SZŐLŐLUGAST

ültesünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajokon.

A szőlő hazánkban mindenütt megeterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legeszkelyében gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületnek kerteknek, kertészkedés stb. a legreményesebb dísz, amely, hogy legelőcsésbb helyre is elfogadják az egészre használható részéből. Ez a legháladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Ere azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyobbrésze ha megéri is, természet nem hoz, ezért sokán nem értek el eredményt eddig. Hoi lugasnak alkalmas fajtákat ültettek, azok bőven ellátják házaikat az egész szőlőérés idején a legkifőztőbb munkájuk és más edes szőlőkkel. A fajok ismeretére vonatkozó színes fenyvnyomató katalógus hársínék ingyen és bérmentve küldünk meg, aki címet egy levelezőlapon tudatja. Borfaján szőlőfajták is meg nagy mennyiségben kaphatók leszállított árban. Borok családi fogyasztásra 50 t. és felbőli oleszó árban is „Delaware“ siva, ültetéshez és egyéb bormintá.

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya, Biharmegye.